

Ta smutná zpráva mě zastihla v redakci. Ve věku nedožitých jedenašedesátých narození zemřel herec Jindřich Dvořák. Většinu svého uměleckého života zasvětil v angažmá ostravského Divadla Petra Bezruče. Potkávali jsme se v divadle, televizním studiu, rozhlase. Jindřich byl „nostalgickým optimistou“. Snad nikoho neuměl zarmoutit. Naopak byl laskavý k lidem. Divadlo miloval. Ke studiu každé nové role přistupoval svědomitě. Bez ohledu na to, zdali vytvářel titulní postavu či drobnou úlohu. Ale jak známo, přece není

Za Jindřichem Dvořákem

velkých a malých rolí. Rád hrál pro mladého diváka, rozuměl jeho světu fantazie a snům. Herec vytvořil desítky rolí nejenom na jevišti, ale také na televizní obrazovce, v rozhlasovém studiu. Bez ohledu na žánr. Měl hodně přátel, pouze neměl v lásce snoby... Vzpomínám si na večírek před lety, na němž jsem poprvé viděl Jindřicha se rozzlobit. To když si novomanželský unuděný pár postěžoval, že jej nebaví svět... Jindra tehdy řekl: „Asi je pro váš život nejdůležitější vzájemná láska a porozumění jednoho k druhému, než bez lásky mít každý rok nový bourák a strávit dovolenou odděleně za oceánem či jinde...“ Víím, co tím chtěl říci. Je mi líto z toho, že odešel hodný člověk, poctivý kumštýř, který nám bude chybět.

Svoboda, 14. 5. 1993 (hla)